

Jeg skriver hovedsageligt om Nattelivsplanen, og i egenskab af beboer i Studiestræde, beliggende i Nørre Kvarter, Kbh. K. Her i vores lille kvarter, bestående af 4 snævre gader og omkranset af andre 4, er der hele 45 natbevillinger hvoraf de 30 er 05-bevillinger (i princippet tilladelse til at holde åbent døgnet rundt). (I hele København der 1084, heraf er de 439 i Indre By, heraf er de 269 i Middelalderbyen) [Tallene er fra okt. 20]

Sådan har det bestemt ikke altid været. Det er en udvikling der er løbet løbsk de sidste 10-15 år efter ambitionen om at få "gang-i-byen". Et udmærket initiativ, men hvor man glemte at indføre fortrydelses- og reguleringsmuligheder, hvis eksperimentet viste sig at give problemer. Og det må man sige – set herfra – at det gjorde. Det har ødelagt lokalmiljøet og livskvaliteten for os der bor her permanent, og altså ikke er hverken udlandsdanskere på besøg, b&b- eller hotelgæster eller folk på træk i øvrigt. Og som måske er så uheldige at være uden flugtmuligheder, fx et sommerhus. Et så stort antal natåbne barer har vist sig i praksis at gøre det ubehageligt at bo her, selvom vi brænder for kvarteret, også for dets restauranter og barer med mere "humane" åbningstider. De sidste 2 restaurations- og nattelivsplaner har ikke på nogen måde givet redskaber til/blevet håndhævet, så situationen er blevet afhjulpet. Og problemernes omfang taget i betragtning, er der desværre heller ikke noget der i de nye planer tyder på dette.

Jeg støtter Indre Bys Lokaludvalgs (svar nr. 18) mange forbehold og kommentarer til de enkelte punkter.

Jeg tilslutter mig også Nørre Kvarters Beboerforenings svar (nr. 39), men har også yderligere kommentarer:

Selv er jeg for længst hørt op med at klage til myndighederne over de urimelige forhold. Selve det at skulle stå op om natten, lave en dokumenteret klage (kræver at politi kommer ud hvilket de forståeligt nok ikke har tid til), fortælle hvem der er "synderen" (hvor skulle jeg vide det fra oppe fra mit kvistvindue, selv i nattøj nede på gaden er det svært at vide), osv. osv. Opgaven er om end ikke umulig, så meget meget vanskelig. Jeg føler mig virkelig magtesløs, især da jeg ved at antallet af klager er det eneste der – måske... – kan forhindre en fornyet bevilling.

Men mens jeg her i kvarteret under corona har nydt natteroen, har der været et ramaskrig fra forskellige andre offentlige og mere private områder i byen hvor klagerne er væltet ind over festende unge. De klagende har nu oplevet hvad vi desværre har været udsat for i årevis. Det er jo opmuntrende at se at det ikke kun er os der er sarte, men at beboelse og natte-festeri i større skala er vanskeligt forenelige størrelser. Og løsningen skal selvfølgelig ikke være at vi får natte-festeriet tilbage igen. Nogen mener at de genåbnede barer i fx vores kvarter er løsningen på "problemet", men sådan forholder det sig slet ikke: Også her går de unge udenfor når de skal ryge, synge, videre til næste bar, købe & indtage stoffer, "gøre op" mere eller mindre voldeligt og larmende, og såmænd også tisse, skide, brække sig, have sex, og svine & ødelægge lidt her og der (hærværk etc.). Det

begrænser sig bestemt ikke til indendøre – vel nærmest tværtimod - og er derfor heller ikke noget man kan klage over en bestemt bar over. Branchen gør meget ud af at deres ansvar slutter ved udgangsdøren, og mængden af barer i samme gade gør jo også at det er svært at ”placere” bargæsterne, da de flyder sammen i store grupper, hvilket er en del af fornøjelsen. Der snakkes desuden om delvis bilfri zoner i vores kvarter inden for en nær fremtid, noget visse barejere ved tidligere lejligheder har udtrykt stor interesse for. Det gør nemlig at mange flere kan hænge ud uden for barerne uden at være i - og til fare for trafikken. Men for os er tanken derom derimod lidt af et mareridt. Endnu større (påvirkede – i sagens natur) menneskeskarer om natten uden for vores vinduer vil gøre vores natteliv endnu mere ulideligt og uleveligt. De festende er ikke onde, de er bare påvirkede og hæmningsløse...

Forslag 1: Så en begrænsning af antallet og koncentrationen af natåbne barer hvor de åbenlyst generer (fx i beboelsesområder) ville løse meget. Partyzoner og beboelse på samme adresser er en vild ide og giver kun frustration i alle lejre.

Modsat hvad der af og til hævdes af udenforstående, har der i netop vores bar-tætte kvarter ingen generende natte-fest-i-gaden været under corona og natte-nedlukning. Der har ikke været unge der stimlede sammen med medbragt sprut og derfor heller ingen junk i kølvandet. I vores kvarter følger horderne – og junken og alt det andet - med barerne og deres åbningstider.

Forslag 2: Så hvorfor ikke bruge erfaringerne fra de sidste år og lukke tidligere. Selvfølgelig skal vi drikke og gå i byen. Men hvad er der galt med at gå i byen tidligere? Ingen siger at det er ”rigtigst” at gå hjem og sove for så at gå i byen midt om natten. Det er muligt at gå ud efter arbejde/skole og vælte hjem tidligt på natten.

Forslag 3: Og gør så op med det forældede, hemmelige, udemokratiske bevillingsnævn. Ingen behøver vide noget om barejeres vandel og økonomi, who cares?, men forhandlinger om placering, byudvikling, lokalmiljø etc. skal selvfølgelig være åbne eftersom det har så store konsekvenser for byens udvikling og dens borgere. Uden indsyn for berørte beboere eller øvrigt erhverv forærer nævnet i dag en guldrandet aktie i vores alle sammens fremtidige bymiljø væk (selve bevillingen og tidspunktet) som – i hvert fald i øjeblikket – kan sælges videre med fortjeneste. Jeg ved jo selvfølgelig intet om hvad der foregår i bevillingsnævnet, men set udefra gør lukketheden og pengene på spil nævnet til et oplagt sted for korrupsion. Og håndhæv under alle omstændigheder §12 i restaurationsloven -i det mindste hvad natbevillinger angår-, så der kommer bedre balance i bylivet og mellem barliv og øvrige interesser, og så byens anatomi og geografi indtænkes, fremfor at lade lighedsprincippet (hvilken § er det?) styre, som kun har til formål at bringe balance mellem de forskellige barejere.

MVH en beboer i Kbh. K